

[Poulsgaard]

dette ting stemt for øgede udgifter til de kulturelle områder. Derimod har man ikke rigtig sagt til os, hvor vi skal finde pengene til at bevare den sociale standard, for den skal vi bevare. Skal den sociale standard bevares, skal de socialt ringe stillede have det bedre, så skal vi, der er bedre stillede, afgive en lille smule, men dér har socialdemokratiet ikke været at finde.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg har aldrig tvivlet på hr. Poulsgaards sociale forståelse. Undertiden har man været overrasket over de forstandsmæssige midler, der er taget i anvendelse for at realisere denne forståelse, men ikke over den sociale forståelse.

Jeg vil gerne sige til hr. Poulsgaard, at jeg er 100 pct. enig med ham i, at der er meget betydelige indtægts-, formue- og privilegieforskelle i dette land, og derfor har det været en bestræbelse for os, at der skulle ske en udligning. Hvis hr. Poulsgaard tager tallene, vil han netop se, at der med hensyn til akademikerne og andre højt lønsgrupper er sket en ganske betydelig udligning i løbet af de seneste år i forhold til almindelige lønindtægter, ikke stor nok, men den er sket. Læser hr. Poulsgaard alle de blade, deres organisationer eller grupper udgiver, så vil han se bebrejdelse imod os for, at vi har gennemført denne politik.

Det, vi er bekymret for nu, er, at man har fået en politisk filosofi, som til forskel fra den, hr. Poulsgaard og jeg bekender os til, netop ser det som et problem for det danske samfund, at vi har kæmpet for lighed, at vi har kæmpet for at udjævne forskellene. Jeg ser, at hr. Erhard Jakobsen nikker, og det tager jeg selvfølgelig som en tydelig bekræftelse på det, jeg nu vil sige, nemlig at det er en konservativ, borgerlig opfattelse, at kun gennem store indtægtsforskelle, kun gennem store uligheder i indtægter og privilegier ansporer man i tilstrækkelig grad den enkeltes virkelyst i samfundet (*Afbrydelse af statsministeren*). Nu siger statsministeren, at det er forkert, men jeg mener altså stadig væk, at det sammenfatter hr. Erhard Jakobsens og min opfattelse.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg var ved at blive forbavset, hvis hr. Svend Auken var ved i forhold til hr. Poulsgaard at opstille nogle normer for intelligens osv. Den prøve kunne vi i øvrigt godt lide at se ført til ende herinde, men det er så en anden sag.

For at bevise, hvor langt overlegen hr. Svend Auken var, tog han et nik fra mig som udtryk for en bekræftelse af noget, han nu ville sige. Det er vist en ny form for høj intelligens at lægge for dagen, eller er det noget med telepati, måske teleantipati, eller hvad det nu måtte være.

Der er én ting, jeg gerne vil gøre klart, og det er, at jeg nikkede til, at vi er nogle herinde, herimellem gamle socialdemokrater, også nogle af dem, der er blevet i partiet, der nærer frygt for, at der er en grænse for, hvor langt man kan drive det dér med at gøre folk lige. Det har jeg stor frygt for. Men det drejer sig ikke om de meget store indtægter og de meget små indtægter. Det er, fordi man prøver den naragtige gammeldags marxistiske idé, at én times præstation er lige meget værd, enten den ene eller den anden gør det i den og den situation. Det er ud fra det, man har prøvet at bygge noget op, og derved glemmer man at belønne den dygtige arbejder i forhold til ham, der ikke er spor dygtig, at belønne den flittige i forhold til ham, der ikke er spor flittig. Det er noget ganske andet end noget med rige og fattige, som hr. Svend Auken går rundt og drømmer om i sin akademiske intelligens' overlegenhed.

Barsøe-Carnfeldt (UP):

For mig har det været meget interessant at overvære, hvor langt man i forskellige partier har besluttet at gå det, man vel kan kalde utroværdighedens vej. Når man ved, at socialdemokratiet som regeringsparti i september 1982 fremlagde en spareplan med forslag om en nedskæring af bloktilskuddene med 4 mia kr., så er det egentlig ejendommeligt at opleve denne utroværdighedens kolbøtte ved, at socialdemokratiet pludselig nu går imod dette forslag.

Der var ét punkt, visse af ordførerne kom ind på under debatten. Det lød egentlig, som om de anklagede regeringen for, at den har skabt stigende arbejdsløshed. Jeg ved godt, at regeringen kan forsvare sine egne synspunk-